

## Царьтъ обнажва меча си за освобожде- нието на България

Царьтъ-Освободитель встѣпи въ общение съ своя народъ, въ общение съ неговия духъ, съ неговитѣ минали и грядущи сѣдбини; и на 30 Октомврий 1876 година, въ Кремль, всрѣдъ тая светиня и древностъ московска, Той изрече слѣдното слово, което се втѣлпи въ народната паметъ:

„Господа! Азъ ви благодаря за чувствата, които ми изказвате по поводъ на настоящитѣ политически обстоятелства, сега вече по-много разяснени. Готовъ съмъ съ удовольствие да приема вашия адресъ. Вамъ е вече извѣстно, че Турция послуша и прие моитѣ искания да склучи незабавно едно примирие, съ което да се тури край на безполезното кръвопролитие въ Сърбия и Черна-Гора. Черногогорцитѣ се показаха въ тази неравна борба, както всѣкога, истински герои. За жалость, не може се каза сѣщото нѣщо и за Сърбия, макаръ че въ тѣхнитѣ редове и да присѣтствуваха наши самоволци, отъ които мнозина пролѣха кръвта си за славянското дѣло. Азъ зная, че заедно съ мене, цѣла Русия зема живо участие въ страданията на нашитѣ едновѣрни и едноплеменни братя. За мене,